

то що рекохмє: ꙗко насъ не мѡжеме нищо да напра́вимє, ѡсвѣнь чрѣзъ Іиса Хрѣта. Прѡчеє трѣбе не́го да принѡсимє Бѡгѡ ѿ Оцѡ не́говѡ, заради ѡставленіє то на грѣхѡвѣ те ни: трѣбе да го вознѡсимє, за да пріимемє сила, да се противѡбримє вѡ на́ши те ѿскѡшеніа: трѣбе да го вознѡсимє, за да мѡ се кланамє, да мѡ благодаримє достѡйнѡ вѡ благодати те, кой то ни сторі, катѡ дойдѡхмє вѡ мѡръ ѿ заради лѡбовѣта, що ни показѡ прѣжде созданіє мѡра.

ꙗко тыа що рекохмє, ꙗвно є, зашто хрѣстѡнинъ о не мѡже да принесє дрѡга жѣртѡа достѡйна Бѡгѡ, ꙗко таа: зашто какѡа дрѡга жѣртѡа достѡйна Бѡгѡ, ꙗко таа: Понѣже какѡа дрѡга вѣшь ѿ а́ко принесє, недостѡбина є заради величество то Бѡжіє: но кѡ жѣртѡа та Хрѣтѡа принѡси ѿсто то слѡво Бѡжіє Бѡгѡ, Бѡга, Бѡгѡ: жѣртѡа во ѿстинѡ достѡйна за Бѡга. Прѡчеє невозмѡжно є да принесє чѡловѣкъ о Бѡгѡ, ѿли да го возблагодари, ѿли да го ѡумилостиви заради грѣхѡвѣ те си, ѿли да мѡ попрѡси не́каковѡ дѡръ, ѿли да мѡ се поклѡни. а́ко не є ѿстыи Хрѣтѡсъ помеждѡ. „Безъ менє, (рѣче самъ) не мѡжете творити ничѡсѡже. Прѡчеє Хрѣтѡсъ є сама та, ѿ ѿстинна та ѿ достѡйна та жѣртѡа, ѿ самыи о, ѿ ѿстинныйи о, ѿ гѡспѡдственнѡ великѡ ѿ крайныйи Архѡієрѣй, какѡ то що дѡма апѡлѡ: „Имѡще архѡієрѣа велика прѡшѣдшаго невѡса Іиса Сѡна Бѡжіа [євреемъ гл. д. ст. дѡ.] ѿ Васіліи великѡй, за да ѡблѡви, зашто є Хрѣтѡсъ ѿ жрѣніє, ѿ жрѣцѡ дѡма: „Ты во єси приносѡи, ѿ приносѡмый: ѿ пріємлай, ѿ раздаѡаемый Хрѣтѡ Бѡже на́шъ. А дрѡги те Архѡієрѣи са слѡги Хрѣтѡви, ѿ строители на не́говѡи те таинства: ѿ жѣртѡы те ѿмѡ се дѡматѡ литѡргіа, какѡ то що дѡма апѡлѡ: „Такѡ насъ да нещѡдетѡ чѡловѣкѡ, ꙗко слѡги Хрѣтѡвы ѿ строители таинамѡ Бѡжіимѡ (а. корн. гл. д. ст. а.)

Пѡто: Понѣже таа є сама та жѣртѡа спорѣдѡ дѡма та Пѡлѡва, ѿ чѡловѣкѡ о неа достѡйнѡ принѡси Бѡгѡ, слѡдѡва, да є ѿстинна та крѡвь Хрѣтѡа, коѡ то се ѡзли гѡре на крѣстѡа, а не ѡбразна, катѡ що дѡматѡ єретѡи те.

Шѣсто: Понѣже чѡловѣкѡ о пада частѡ вѡ грѣхѡ, ѿ ѿма нѣжда ꙗко ѡпрощѣніє, благодѣтелствѡвѡсе всѡкѡй дѣнь, ѿ дѡлжествѡва да возблагодари Бѡга, ѿма нѣжда ꙗко дѡхѡвны ѿ мѡрски добринѡ, за всѡчки те тыа, ѿ за дрѡги, ꙗко нѣжда трѣбе до принѡси таа жѣртѡа Бѡгѡ, за да мѡже да ги ѿма.

Найпѡсле: Хрѣстѡнинъ о трѣбе да принѡси таинство то на литѡргіа та за воспоминаніє Хрѣтѡво. Дѡвѡ вѣщи направѡ Хрѣтѡсѡ: Пѣрво со всѡмѡ прѣдѡде сѣбе на повелѣніє то Оцѡ своєгѡ. Втѡро прѣдѡде сѣбе да се рѡспне, ѿ да ѡзли своа крѡвь заради лѡвовѣта, ѿ заради спасѣніє то на чѡловѣцѡи те. Тыа дѡе те ѡвѣщеніа дѡлженствѡва да направи всѡкѡй Хрѣтѡнинѡ, кога се причѡщаѡа со свѡты те таинства: а да се подчинѡва, ѿ да се соображаѡа вѡ хотѣніє то Бѡжіє, да се соєдинѡва сѡ Хрѣта, за да се ѡчищаѡа ꙗко грѣхѡвѣ те си, за да прієма не́гока та благодѡть, ѿ не́говыйи а дѣхѡ: є. да пріѡвѡщаѡа сѣбѡси, коѡко то є возмѡжно вѡ лѡмѡшь на своѡи те